Standard FCI č. 243/14.08.1996/GB

ALJAŠSKÝ MALAMUT
(ALASKAN MALAMUTE)

ZEMĚ PŮVODU: U.S.A.

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO PŮVODNÍHO STANDARDU: 14.08.1996

VYUŽITÍ: saňový pes

KLASIFIKACE FCI: Skupina 5 (špicové a primitivní psi)
Podskupina 1 (severští saňoví psi)
Bez zkoušek z výkonu

CELKOVÝ VZHLED: Aljašský malamut je jedním z nejstarších severských saňových psů. Je to silný a mohutně stavěný pes s hlubokým hrudníkem a silným dobře osvaleným tělem. Malamut pevně stojí na tlapách a jeho postoj budí dojem velké aktivity, držení těla je hrdé, hlava vztyčená a oči hledí s ostražitým zájmem a zvědavě. Hlava je široká. Uši jsou trojúhelníkové a při vzbuzené pozornosti vzpřímené. Tlama je mohutná, od kořene k čenichu se jen lehce zužuje. Tlama není zvednutá ani dlouhá, ani příliš zkrácená. Srst je hustá s tvrdou krycí srstí dostatečné délky, jež dobře překrývá hustou podsadu. Malamuti jsou různých barev. Znaky na obličejové části hlavy jsou rozlišovacím znakem jedinců. Skládají se z kápě na hlavě, obličejová část hlavy je celá bílá, nebo se znaky s pruhem a nebo maskou. Ocas je dobře osrstěn, nesen nad hřbetem a připomíná chochol. Malamut musí mít silnou kostru s pevnými končetinami, dobrým pohybem, hlubokým hrudníkem a silnými plecemi. Musí mít všechny fyzické vlastnosti nutné pro velký výkon. Pohyb musí být plynulý, vyvážený, neúnavný a naprosto účelný. Není určen jako závodní saňový pes pro soutěže v rychlostních závodech. Malamut je ideálně stavěn k tomu, aby podával silný a vytrvalý výkon a veškeré znaky psů tohoto plemene včetně povahových vlastností musejí odpovídat tomuto účelu. Jakékoliv odchylky odporující uvedenému účelu se považují za vážnou vadu.

CHOVÁNÍ/POVAHA: Aljašský malamut je laskavý, přátelský pes, není psem jednoho pána. Je věrným, oddaným společníkem, na výzvu hravým, ale obecně v dospělosti pozoruhodný svojí důstojností.

HLAVA: hlava je široká a hluboká, je harmonických tvarů a elegantní, není hrubá, ale ve správném poměru k velikosti psa. Výraz je jemný a zřetelně vyjadřuje laskavost a přátelskost psa.
LEBEČNÍ A OBLIČEJOVÁ ČÁST:
Oči: šikmo posazené v lebce. Oči jsou hnědé, oválného tvaru a středně velké. Modré oči jsou diskvalifikující vadou.
Uši: středně velké ale vzhledem k velikosti hlavy malé. Uši jsou trojúhelníkového střihu s poněkud zaoblenými špičkami. Jsou nasazeny široce na vnějších stranách mozkovny ve stejné výšce s horním okrajem oka. Jsou-li vzpřímené, působí dojmem, jakoby odstávaly od hlavy. Vztyčené uši ukazují poněkud směrem vpřed, ale při práci bývají uši někdy složeny k lebce. Vysoko nasazené uši jsou vadou.

Lebka: široká a středně klenutá mezi ušima, směrem k očím poněkud plošší a užší. Mezi očima je naznačená čelní rýha. Spojení horní linie mozkovny a horní linie hřbetu nosu tvoří mírný stop.
Tlama: široká a mohutná, v dobrém poměru s velikostí mozkovny, od kořene tlamy po čenich se lehce zužuje co do šířky i hloubky.
U všech barev srsti s výjimkou červené jsou čenich, okraje pysků a okraje očních víček pigmentovány černě. U červených psů je povolena hnědá barva. Světlejší žíhání "sněhového" čenichu je přijatelné. Pysky těsně přiléhají.
Horní a dolní čelist: široké s velkými zuby. Řezáky v nůžkovém skusu. Předkus nebo podkus je vada.

KRK: silný a mírně klenutý

TRUP:
Hrudník: dobře vyvinutý
Trup: kompaktně stavěný, ale ne příliš krátký
Hřbet: rovný a mírně klesající k zádi
Bedra: pevná a dobře osvalená. Dlouhá bedra oslabující horní linii jsou vadou.
Ocas: středně nasazen a v základně plynule navazuje na linii páteře. Pokud pes nepracuje, je ocas nesen nad hřbetem. Ocas však není zatočen, ani zakroucen proti zádi, ani není huňatý jako u lišky. Ocas malamuta je dobře osrstěn a vzhledem připomíná chochol.

KONČETINY:
HRUDNÍ KONČETINY:
Plece: středně skloněné; hrudní končetiny silných kostí a dobře osvalené, při pohledu zepředu až k nadprstí rovné.
Nadprstí: krátké a silné a při pohledu ze strany poněkud skloněné.
Tlapky: podobné sněžnicím, hluboké a uzavřené, s pevnými polštářky tlap, díky nimž vypadají tlapy pevné a kompaktní. Tlapy jsou velké, prsty těsně přiléhající a dobře klenuté. Mezi prsty roste ochranná srst. Tlapy jsou silné a tvrdé, drápy krátké a silné.

PÁNEVNÍ KONČETINY: zadní končetiny jsou silné a mohutně osvalené ve stehnech, kolena přiměřeně úhlená a dobře skloněná. Při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny v postoji i v pohybu rovnoběžné s pohybem hrudních končetin, nejsou ani příliš úzké, ani příliš široce postavené. Paspárky pánevních končetin jsou nežádoucí a odstraňují se krátce po narození štěňat.

CHŮZE/POHYB: krok malamuta je vytrvalý, vyvážený a plný síly. Na svoji velikost a stavbu těla je velmi čilý. Při pohledu ze strany vykazují pánevní končetiny silný posun, který se přenáší dobře osvalenými bedry k hrudním končetinám. Hrudní končetiny získávají silný impuls zezadu, který přenášejí v plynulý dlouhý krok. Při pohledu zepředu nebo zezadu se končetiny pohybují v přímce, ne příliš těsně, ani příliš daleko od středové linie. Při rychlém klusu mají končetiny tendenci pohybovat se blíž k ose těla. Kulhání nebo jakýkoliv krok, který není dokonale účelný a neúnavný, se postihují.

OSRSTĚNÍ:
SRST: malamut má silnou tvrdou krycí srst; nikdy nesmí být dlouhá, ani měkká. Podsada je hustá, dlouhá jeden až dva palce, mastná a vlnitá. Délka krycí srsti i podsady se mění. Srst je poměrně krátká až středně krátká na bocích, její délka roste na plecích a krku, na zadní straně

zádi, na zadní straně stehen a ocasu. V letních měsících mívají malamuti srst obvykle kratší a méně hustou. Malamuti se předvádějí s přirozeně upravenou srstí. Trimování je nepřípustné s výjimkou úpravy tlap tak, aby vynikl jejich přirozený tvar.

BARVA: obvyklé barvy jsou počínaje světle šedou přes střední odstíny šedé až po černou, sobolí a odstíny sobolí až po červenou. Barevné kombinace jsou přijatelné v podsadě a na okrajových částech těla. Jediná jednotná povolená barva je celá bílá. Bílá je vždy převažující barvou na spodní straně trupu, částech končetin, tlapách a části znaků na obličeji. Na přední straně hlavy lysina a nebo límec nebo skvrna na šíji jsou atraktivní a přijatelné. Malamut má plášť a skvrny rozkládající se po trupu nebo nerovnoměrné skvrny jsou nežádoucí.

VÝŠKA: jedinci tohoto plemene dorůstají velikosti v určitém rozsahu. Požadovaná ideální velikost je:
Psi: kohoutková výška 25 palců – 85 liber
Feny: kohoutková výška 23 palců – 75 liber
Hodnocení velikosti by však nemělo převažovat nad celkovým hodnocením typu, správných proporcí, pohybu a ostatních funkčních znaků. Jsou-li posuzovaní psi shodní co do typu, proporcí, pohybu, dá se přednost psovi, který se nejvíce blíží ideální velikosti. Hloubka hrudníku odpovídá zhruba polovině kohoutkové výšky psa, nejhlubší místo hrudníku se nachází hned za hrudními končetinami. Délka trupu od ramene po vrchol kosti sedací přesahuje kohoutkovou výšku psa. Trup nesmí být přehnaně těžký a kosti musí být v dobrém poměru k velikosti.

DŮLEŽITÝ SOUHRN:
Při posuzování aljašských malamutů se klade největší důraz na jejich funkčnost jako saňového psa při přepravě hmotných nákladů v arktických podmínkách. Stupeň penalizace vad psa musí být v přímé úměrnosti s velikostí odchylky od popisu ideálního malamuta a v přímé úměrnosti s tím, jak daná vada skutečně nepříznivě ovlivňuje funkčnost a pracovní výkon psa. Končetiny malamuta musejí vykazovat mimořádnou pevnost a mimořádnou sílu při pohybu vpřed. Jakoukoliv křehkost či ochablost končetin, tlap, předních či zadních, v postoji či v pohybu je třeba hodnotit jako vážnou vadu. Za takovou vadu se považuje například jakákoliv odchylka od ideálního postavení končetin, kravský postoj, nesprávně postavené nadprstí, strmé plece, nedostatečné úhlení, jakkoliv nevyvážený, nedostatečně vydatný a plynulý krok, příliš vysoké končetiny, mělký hrudník, těžkopádnost, jemná kostra a nedostatečná harmonie proporcí.

VADY: Všechny odchylky od výše uvedených bodů se hodnotí jako vada; hodnocení vady by mělo přesně odpovídat stupni dané odchylky od ideálu.

DISKVALIFIKUJÍCÍ VADA: modré oči, agresivita nebo přílišná bázlivost;

Pozn.: samci musejí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata zcela spuštěná v šourku.